

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 2. marts 2018

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 327 (MOF alm. del), stillet 12. januar 2018 efter ønske fra Maria Reumert Gjerding (EL).

Spørgsmål nr. 327

"I forbindelse med L 56 oplyste ministeren i svar på spørgsmål 7, "at der siden forbudsordningens indførelse i 2010 var aflivet 157 hunde, fordi de havde skambidt. Ud af disse omhandlede 66 sager hunde af racer, der figurerer på forbudslisten. Dermed udgjorde sager om forbudshunde, der skambider, over 40 pct. af det samlede antal sager om skambid". Ministeren oplyste dette på trods af, at Miljø- og Fødevarerministeriet adskillige gange er blevet gjort opmærksom på, at den opgørelse er stærkt fejlbehæftet, og der formentlig mangler flere hundrede hundesager. Det kan muligvis forklares med, at Rigspolitiet tidligere har oplyst, at: "Rigspolitiet er imidlertid som følge af den nuværende opbygning af POLSAS ikke i stand til at trække statistiske oplysninger om sager vedrørende specifikke hund racer eller oplysninger om antallet af hunde, der er blevet aflivet, eller sager hvor der er meddelt pålæg i medfør af hundeloven, f.eks. på grund af bidskader", jf. svaret på MOF alm. del – spørgsmål 1045 (2016-17). Derfor er opgørelser forbundet med stor usikkerhed. Ministeren bedes redegøre for, hvorfor ministeren præsenterer tallene for Folketinget som statisk uden forbehold og uden at gøre Folketinget opmærksom på de store usikkerheder, der er forbundet med tallene.

Ministeren bedes oversende en revideret opgørelse, hvor følgende sager er medtaget i opgørelsen

- de mange hundrede sager om skambid der er gennemgået i FLF alm. del - bilag 359 (2012-13),
- politisager, der omhandler skambid og aflivning med journalnumrene 3300-89150-00036-12, J.nr 2012-082-184, J.nr 2011.082-166, J.nr 2300-8915-00019-13, J.nr. 2011-082-88, 0900-10170-00486-13, 0700-89150-00036, J.nr 2012-082-243, J.nr. 2013-082-237, J.nr 2012-082-237, J.nr 2013-082-252, J.nr 0900-89152-00063-12, J.nr 4100-89150-00002-13, J.nr 2013-082-255, J.nr. 2011-082-130, J.nr 2013-082 273, J.nr 2011-082-143, J.nr 2013-082-286, J.nr 2013-082-299, J.nr 2013-082-274, J.nr 0900-89150-00086-11, J.nr 2012-082-183, J.nr 2012-082-214, J.nr 0900-89150-00022-13, jr.nr. 2013-082-289, og
- sager fra Sydsjællands og Lolland-Falsters politikreds."

Svar

Som det fremgår af mit foreløbige svar på spørgsmålet den 7. februar 2017, har jeg bedt Justitsministeriet om et bidrag til besvarelsen af spørgsmålet. Justitsministeriet har i den forbindelse indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

"1. Rigspolitiet er som følge af opbygningen af politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om antallet af hunde, der er blevet aflivet på grund af race eller skambid, ligesom det ikke er muligt at opgøre, i hvilket omfang ejeren i en sag selv har truffet beslutning om aflivning. Dette skyldes navnlig, at alle sager vedrørende pålæg, pensionsanbringelse og aflivning efter hundeloven i dag journaliseres under samme journalkode.

2. Politikredsene har siden 2010 indberettet afgørelser om aflivninger efter blandt andet hundelovens § 6, stk. 5 (skambid), til Rigspolitiet.

Politiets indberetningsordning i hundesager vedrører sager, hvor politikredsene har truffet en egentlig afgørelse om aflivning efter bestemmelsen. De tilfælde, hvor ejeren forud for en eventuel politiafgørelse selv har truffet beslutning om at lade hunden/hundene aflive, er således ikke omfattet, ligesom sager, hvor en ejer i forbindelse med et skambid selv har sørget for at aflive hunden, inden politiet har oprettet en såkaldt administrativ hundesag, ikke er omfattet af indberetningsordningen.

Rigspolitiets registrering af modtagne indberetninger blev ændret den 20. juni 2013. Rigspolitiet udarbejdede i forlængelse af ændringen en oversigt over aflivede hunde i medfør af henholdsvis hundelovens § 1 b, jf. § 1 a, § 6, stk. 5, og § 6, stk. 2, nr. 4, i perioden 1. juli 2010 til 20. juni 2013. Oversigten er den 18. september 2013 oversendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Alm. del), bilag 359. I forbindelse med udarbejdelsen af oversigten udarbejdede Rigspolitiet tillige et internt arbejdsdokument med angivelse af journalnumre knyttet til sagerne om skambid. Dokumentet vedlægges til orientering.¹

./.

Som det fremgår af det vedlagte arbejdsdokument er det ud for visse af sagerne anført, at der er tale om frivillige aflivninger. Henset til den medgåede tid er det ikke muligt for Rigspolitiet i alle tilfælde at be- eller afkræfte, om der har været tale om en frivillig aflivning, som er besluttet af ejeren, og hvor der således ikke af politikredsen er truffet afgørelse om (tvangsmæssig) aflivning, eller om sagen er anført som frivillig aflivning, eksempelvis fordi ejeren ved sit samtykke har givet afkald på klage/indbringelse for domstolene for at undgå, at hunden i en længere periode skulle være pensionsanbragt. Det er derfor ikke muligt for Rigspolitiet i dag at afdække, hvad angivelsen "frivillig" dækker over.

En fornyet gennemgang af den tidligere udarbejdede oversigt ville desuden forudsætte, at politikredsene manuelt skulle gennemgå et større antal sager, ligesom en større del er de omfattede sager ses at være ældre end 5 år og derfor må forventes at være destrueret. En fornyet manuel gennemgang forventes således ikke at kunne bidrage til en mere valid opgørelse end den allerede udarbejdede opgørelse fra 2013. Det bemærkes i øvrigt, at en række af de i spørgsmålet anførte journalnumre ses at være ufuldstændige eller vedrørende andre sagstyper eller en anden periode, end den periode spørgeren anmoder om en revideret opgørelse for. Disse sager er således ikke omfattet af opgørelsen fra 2013.

3. Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at Rigspolitiet har stort fokus på at foretage en korrekt registrering af sager om aflivning og pålæg efter hundeloven. Rigspolitiet har blandt andet udarbejdet en blanket, som skal forenkle og ensrette politikredsenes indberetninger i hundesager, Det bemærkes i øvrigt, at Rigspolitiet ikke har registreret sager om frivillig aflivning i opgørelser, der vedrører perioden efter juni 2013.

---

¹ Rigspolitiet har oplyst, at det vedhæftede arbejdsdokument skal læses med en vis forsigtighed. Opgørelsen til slut i dokumentet afspejler således ikke en sammenlægning af tallene i de enkelte spalter, og henset til tiden der er gået, vil det ikke være muligt at redegøre nærmere for baggrunden for, at tallene er angivet, som de er. Rigspolitiet kan i det hele henholde sig til den oversigt, der blev sendt til Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Alm. del), bilag 359. Det bemærkes i den forbindelse, at en sammenlægning af de tal, der i arbejdsdokumentet er anført ud for hver politikreds, svarer til de oplyste tal i bilag 359.

Rigspolitiet vurderer også løbende – herunder på baggrund af oplysninger fra organisationer, pressen mv. – om registreringerne er mangelfulde. Rigspolitiet vil derfor i løbet af foråret 2018 kontakte Foreningen Fair Dog for at drøfte de sager, som er omfattet af foreningens opgørelse.

Det kan i øvrigt oplyses, at Rigspolitiet er i færd med at foretage en manuel gennemgang af samtlige indberetninger fra politikredsene vedrørende sager hidrørende fra perioden fra den 20. juni 2013 og frem til dags dato med henblik på at sikre validiteten af opgørelserne.”

Jeg kan hertil supplere, at de sager om hundebid, som fremgår af bilaget til Foreningen Fair Dogs henvendelse af 1. september 2013, jf. FLF alm. del – bilag 359 (2012-13), ikke nødvendigvis er behandlet som skambidssager hos politiet, idet det må formodes, at ikke alle bidepisoder anmeldes til politiet, ligesom det ikke er alle episoder med hundebid, der vil være omfattet af bestemmelsen om skambid i hundeloven.

De i min besvarelse af spørgsmål 7 til L 56 oplyste tal vedrørende antal sager om aflivning af hunde på grund af skambid i perioden fra 1. juli 2010 til 20. juni 2013 er – som nævnt ovenfor – baseret på manuelle opgørelser og indberetninger fra de enkelte politikredse til Rigspolitiet, og politiets registreringer af skambid omhandler alene sager, der er blevet anmeldt eller eventuelt er blevet politiet bekendt på anden vis. Der er ikke tale om statistik i forhold til alle bidepisoder, der har fundet sted i Danmark i den pågældende periode. Som det endvidere fremgår af min besvarelse af spørgsmål 7 er tal fra politiet vedrørende bidepisoder forbundet med en vis usikkerhed.

Idet jeg nu er blevet bekendt med, at frivillige aflivninger, som oplyst ovenfor, indgår i opgørelsen over aflivninger på grund af skambid i perioden 1. juli 2010 - 20. juni 2013, skal jeg for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at faldet i antallet af afgørelser i forhold til perioden 2014-2016 vil være en lavere procentsats end den, der fremgår af min besvarelse af spørgsmål 7. Nye beregninger på baggrund af vedhæftede arbejdsdokument viser umiddelbart et fald på ca. 69 pct. i afgørelsessagerne.

Esben Lunde Larsen

/

Charlotte Røgild Knudsen